

*antifa*REPORT

Έκδοση δρόμου της αντιφασιστικής συνέλευσης *antifa selanik* | φλεβάρης 2018 | τεύχος 15

ΟΥΤΕ ΨΕΚΑΣΜΕΝΟΙ
ΟΥΤΕ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ

ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ
ΕΝΟΤΗΤΑ
ΤΗΝ ΕΧΟΥΜΕ
ΧΕΣΜΕΝΗ

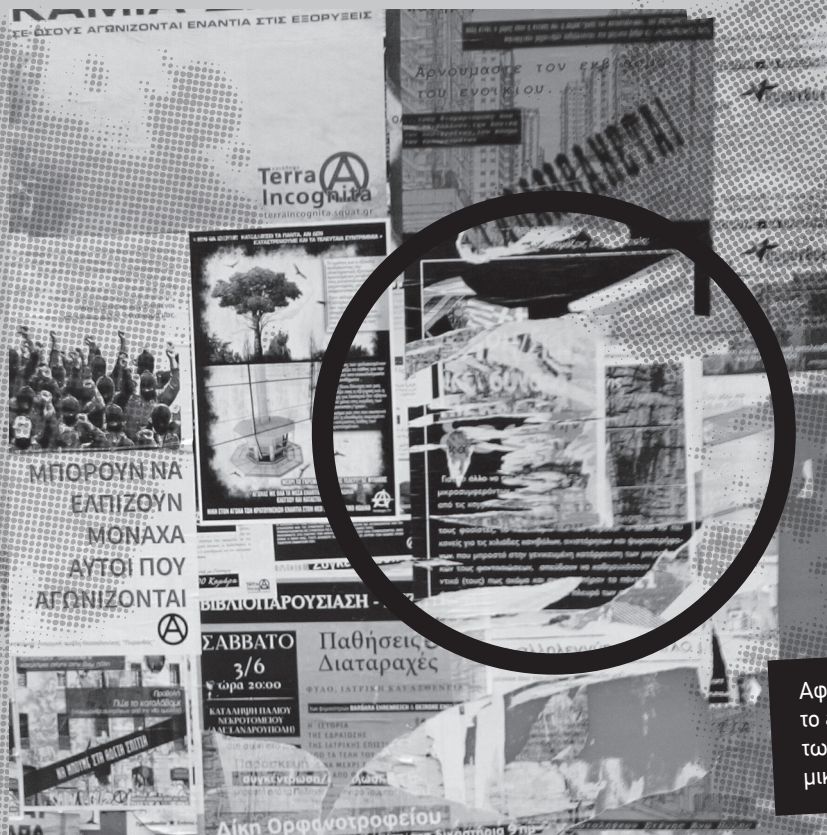
antifa

SELANIK

γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

(η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ό,τι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να πολεμούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε εχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Τελικά, το πώς το ονομάζεις έχει σημασία:

ξεφτίλα!

Γιατί τι άλλο να πει κανείς για αυτή την αγέλη εξεστρατευμένων μικροσυμφερόντων, που μη μπορώντας πλέον να εξυπηρετηθεί από τις κομματικές και λοιπές διαμεσολαβήσεις, παίζει τα ρέστα της στους πιο γνήσιους υπερασπιστές της ντόπιας εξουσίας: τους φασίστες, το παπαδαριό και τον στρατό. Τι άλλο να πει κανείς για τις χιλιάδες κανιβάλων, ανιστόρητων και ψυροπερήφανων, που μπροστά στην γενικευμένη κατάρρευση των μικροαστικών φαντασιώσεων, σπεύδουν να καθησυχάσουν τα αφεντικά (τους) πως ακόμα και αν τους πήραν τα πάντα, αυτοί θα ψαχνουν τον εχθρό στην απέναντι πλευρά των συνόρων.

antifa

Αφίσσα που κολλήθηκε στην πόλη από το antifa selanik, με αφορμή το συλλαλητήριο των φασιστών. Επειδή άγγιξε ευαίσθητες μικροαστικές χορδές σκίστηκε άμεσα.

Μπορείτε, όμως, να τη βρείτε στο blog μας.

- Αν κάποιος ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας, να βρει έντυπο υλικό, αυτοκόλλητα και να πούμε και καμιά κουβέντα, μπορεί να μας βρει κάθε **τετάρτη (18.00 – 21.00)** στο **στέκι στη μόδη** (μόδη 1 / δευτερη κάθετη στην Ιασωνίδου 9 -απο εγνατία-) ή να μας στείλει mail στο: antifasln@yahoo.gr.
- Το ηλεκτρονικό αρχείο της συνέλευσης μπορείς να το βρείς στο: <https://antifasln.wordpress.com>
- Το **antifa report #15** τυπώθηκε τον φλεβάρη του 2018, σε 3000 αντίτυπα.
- **Μοιράζεται σε σχολεία της Θεσσαλονίκης, στέκια, καταλήψεις και antifa συναυλίες.**

Ήταν φασίστες κύριε Πάνο;

Και να σας πούμε την αλήθεια περιμέναμε πως όλη αυτή η γελοιότητα για το όνομα του γειτονικού κράτους της μακεδονίας θα ξαναέβγαине στην επιφάνεια. Και βγήκε ως εξής: είχε στο δρόμο συγκροτημένους να αλαλάζουν όλους τους συνήθεις υπόπτους. Παπαδαριό, στρατός, χρυσαυγίτες, μπάτσοι, μικροαστοί, φασίστες, φιλελεύθεροι, εναλλακτικοί ευαισθητούληδες σε εθνικά θέματα, αριστεροί του κώλου και οπαδικοί στρατοί! Αυτό ήταν όλο και όλο το τσούρμιο που κατέβηκε στα μακεδονικά συλλαλητήρια. Ήταν δηλαδή ολόκληρος ο πολιτικός συρφετός του εθνικού κορμού. **Ήταν όλος αυτός ο βούρκος που εδώ και δεκαετίες είναι το δεξί εξαπτέρυγο και μπροστάρης στα συμφέροντα του ελληνικού ιμπεριαλισμού.** Και φυσικά αυτός ο οχετός δε θα μπορούσε παρά να βρυχάται για επίθεση στους «γείτονες που μας επιβουλεύονται». Όχι μόνο δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο εδώ, αλλά είναι τόσο παλιός ο εθνικισμός των ελλήνων, τόσο σταθερός και τόσο οργανικά ενταγμένος στις μεταμορφώσεις του κράτους, στην άσκηση των εξουσιών και στα μαζικά πογκρόμ. Ήταν αυτός ο εθνικός κορμός που έβαλε την πλάτη στην επίθεση στην κατάληψη libertatia που προφανώς δεν ταίριαζε στο εθνικιστικό κιτς υπερθέαμα της ημέρας. Είναι η λογική συνέχεια ενός made in

greece φασιστικού κορμού και των εξτρεμιστικών του απολήξεων που έχει εκπαιδευτεί εξ απαλών ονύχων στην άσκηση βίας. Και η ιστορία του ελληνικού κράτους και των εντός των τειχών φίλων του (ο εθνικός κορμός που λέγαμε) στη βία είναι αρκετά πλούσια. Στις σφαγές στη Βοσνία, στους βιασμούς μεταναστριών στα πορνεία της εθνικής οδού, στα σύννορα και στους πνιγμούς στο αιγαίο, στα κάτεργα του greek dream. **Όπου βλέπεις ελληνικές σημαίες, αίμα μυρίζει.**

Κατά τα άλλα οι ρεαλιστές πατριώτες της κυβέρνησης, φροντίζουν τα συμφέροντα του ελληνικού κράτους. Το κράτος της μακεδονίας να είναι υποτελές, να επεμβαίνουμε στις εσωτερικές του υποθέσεις κατά το δοκούν (περί αυτού πρόκειται η όλη ιστορία με το σύνταγμα και τους αλυτρωτισμούς), να εκμεταλλευόμαστε την φτηνή εργασία των μακεδόνων και των μακεδονισών και κυρίως να συνεχιστούν οι εξαιρετικά κερδοφόρες επενδύσεις εκεί. Κι αυτοί εθνικισμό κάνουν δηλαδή, απλά λιγότερο κιτς. Όσο κερδίζει η εθνική ενότητα, όσο η πολυεθνική εργατική τάξη κανιβαλίζεται από εθνικιστικές ιδεολογίες, τόσο ο ελληνικός καπιταλισμός κερδίζει εις βάρος της. Είναι μια διαπίστωση που ως μια χούφτα αυτόνομοι/ες την κάναμε πριν κάποιο καιρό, κι έτσι καταλήξαμε antifa. Είναι η διαπίστωση πως ο εχθρός μας είναι πρώτα και κύρια στη χώρα μας. Πως το πρόβλημα για μας, τις εργάτριες και τους εργάτες, είναι ο ιμπεριαλισμός του ελληνικού κράτους και όχι το δικαίωμα των μακεδόνων για αυτοπροσδιορισμό. Και όποια πολιτική τάση δεν τα αναγνωρίζει αυτά δεν είναι τίποτα περισσότερο από (wannabe) νεροκουβαλητής των αφεντικών...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΩΣ ΤΗ ΣΑΟ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΓΕ

Πήγαν οι συριζαίοι να πουλήσουν 300 χιλιάδες μπαγιάτικες οβίδες στους σασουδάραβες. **“Κρίμα να πάνε χαμένες”**, δήλωσε ο διευθυντής της κοινοβουλευτικής ομάδας του σύριζα Κώστας Ζαχαριάδης. Απ’ το να τις θάψουμε καλύτερα να τις δώσουμε σε αυτούς που θα τις χρησιμοποιήσουν, να βγάλουμε κανά ψιλό. Τα μίντια και οι αριστεροί/δεξιοί φιλελέδες προσανατόλισαν την κουβέντα γύρω από τη νομιμότητα και το ρόλο του μεσάζοντα, κυρίου Παπαδόπουλου Βασίλη. Η αλήθεια είναι ότι καθόλου δεν μας απασχολεί αν το ελληνικό νταραβέρι έγινε με νόμιμους θεσμικούς όρους, έτσι κι αλλιώς το ελληνικό κράτος, σαν έντιμο κράτος – μαφία κάνει ντίλια που το συμφέρουν με κάθε μέσο που μπορεί να αξιοποιήσει. Η συγκεκριμένη όμως κατεύθυνση μόνο αποπροσανατολιστικά δρα, αφού στην ουσία αποκρύπτει τη διακαή και σταθερή θέληση του ελληνικού κράτους να συμμετέχει στον πόλεμο στη μέση ανατολή (αλλά όχι μόνο εκεί απαραίτητα), «συνεισφέροντας» υλικά στη διάλυσή της.

Η συνέχεια του ελληνικού κράτους λοιπόν καλά κρατεί! Αν μη τι άλλο είναι συνεπές στις εξωτερικές του βλέψεις (όχι ότι είχαμε ποτέ αμφιβολίες.). Τα αντιιμπεριαλιστικά έπη και τα αριστερά ιμάτια περί ανθρωπισμού των συριζαίων πήγαν στράφι. Και αυτό γιατί το ελληνικό κράτος είναι ιμπεριαλιστικό ανεξαρτήτως «αριστερής» κυβέρνησης! Γιατί είναι βαθιά επιθετικό εδώ και χρόνια! Κάπου εδώ θα θέλαμε να σημειώσουμε το εξής: οι διακρατικοί πόλεμοι δεν διεξάγονται μόνο στο πεδίο μάχης αλλά και στο εσωτερικό των κοινωνιών. Ο ιμπεριαλιστικός χαρακτήρας των κρατών δεν είναι μόνο στρατιωτικός/επεκτατικός. Είναι συνάμα ιδεολογικός και ταξικός. Να το πούμε πιο απλά, για να κάνεις πόλεμο εκτός, πρέπει πρώτα να έχεις κερδίσει τον πόλεμο εντός. Πρέπει η εργατική τάξη να ηττηθεί, να είναι πειθαρχημένη και παραγωγική. Πριν ψάξει το ελληνικό κράτος για φίλους και εχθρούς εκτός, έχει φροντίσει οι φίλοι του εντός (μικροαστοί

ΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ ΕΝΝΟΥΝ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ

λέγονται) να βάλουν πλάτη. Χτίζει χρόνια τώρα μια εθνική ταυτότητα έτοιμη να υπερασπιστεί τις επεκτατικές του ορέξεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα του εθνικού ελληνικού βούρκου αποτελεί ο ντόρος που έχει γίνει (ξανά εφέτο!) με το γαμώβραχο των ιμίων.

Το ελληνικό κράτος έχει σχέδια και αξιοποιεί τη γεωπολιτική του θέση προς όφελός του εδώ και χρόνια. Στήνει συμμαχίες στον παγκόσμιο πόλεμο και «συμμετέχει» στους διακρατικούς ανταγωνισμούς προσπαθώντας να αρπάξει ό,τι μπορεί από την πίτα. Μπορεί να μην είναι πρώτη μούρη στο καβούρι σε επίπεδο πολεμικών παρεμβάσεων (είπαμε οι πόλεμοι δεν διεξάγονται μόνο σε πεδία μάχης άλλωστε), αλλά πουλάει όπλα σε εμπόλεμες χώρες (βλέπε Σαουδική Αραβία), διατηρεί και ανανεώνει με θέρμη και ζέση τις φιλίες και συμμαχίες με κράτη άμεσα εμπλεκόμενα με τον πόλεμο που μαινεται (π.χ στρατιωτικές ασκήσεις με ισραήλ και αίγυπτο, τώρα και με σαουδική αραβία κλπ).

Τελικά συζητάμε για το που θα πάνε τα όπλα, τι διαμέτρημα έχουν, πόσο κόστισαν, αν παίζουν μίζες, τι ρόλο βαράει ο mr Παπαδόπουλος, αλλά ότι στην Υεμένη πέφτουν (και ελληνικές) βόμβες με το κιλό δεν αξιολογείται από κανέναν ως το κεντρικό θέμα. Γι' αυτό είναι τόσο σημαντική η παραπάνω δήλωση του συριζαίου(ανω τελεια) ο περίσσιος κυνισμός του αντικατοπτρίζει τη δική μας ήττα. Στις δυτικές μητροπόλεις, έχουμε αποκτηνωθεί τόσο, που ο πόλεμος στα μάτια μας φαντάζει σχεδόν ουδέτερος, άλλη μια εικόνα στις ειδήσεις... Δυστυχώς για μας, κάθε πόλεμος είναι πρώτα και κύρια πόλεμος εναντίον μας, ενάντια στην πολυεθνική εργατική τάξη. Κι αν ακόμα η είδηση του πολέμου στη μέση ανατολή δεν μας προκαλεί πλέον κανένα συναίσθημα, ας έχουμε τουλάχιστον κατά νου ότι η μέση ανατολή δεν είναι όσο μακριά φαίνεται..

ΜΟΡΙΑ (UPDATE 2)

***Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ
ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ***

Όσες και όσοι από εσάς διαβάσατε το προηγούμενο antifa report, θα θυμάστε (ή και όχι, οπότε ανατρέξτε) όσα αναφέραμε για τη μόρια... Υποχώρηση των μκο και αποκλειστικά κρατική διαχείριση των μεταναστών, δηλώσεις μουζάλα περί αστυνομικής βίας, και -το σημαντικότερο όλων- εξεγερσιακό κλίμα και μαχητικότητα των μεταναστ(ρι)ών.

Ο Γαληνός λοιπόν, δήμαρχος Λέσβου, ανέλαβε δράση και καθόλου δεν αστειεύτηκε. Και τις δηλώσεις του τις έκανε, και τις μηνύσεις του τις έριξε και τα κοντέινερ σταμάτησε στο λιμάνι και απεργία κήρυξε στο νησί ως διαμαρτυρία. Και ως τα πάρουμε ένα ένα γιατί σαν πολλά μας τα κάνει.

Ο ανωτέρω δήμαρχος στα μέσα του νοέμβρη εξαπέλυσε μηνύσεις προς παντός υπευθύνου για την εξαθλίωση που περνούν οι μετανάστες και κήρυξε την 20.11 απεργία με αίτημα τη μεταφορά των μεταναστών στην ενδοχώρα. Κι αν νομίζουμε ότι αυτά τα κάνει ο κύριος Γαλήνης γιατί τον ενδιαφέρει να μην περάσουν οι μετανάστες ακόμη ένα χειμώνα ζώντας σε σκηνές, κάνουμε λάθος. Ο ίδιος φρόντισε να μας ξεκαθαρίσει πως επιθυμεί την απομάκρυνση των μεταναστών καθώς «η διάρρηξη της κοινωνικής συνοχής και ο κίνδυνος διάπραξης ποινικών αδικημάτων ως άμυνα για τη διάσωση της ζωής και της περιουσίας τους εκ μέρους του γηγενούς πληθυσμού του νησιού είναι υπαρκτός και λίκνι πθανός». Σε ελεύθερη μετάφραση μας λει «πάρτε τους από δω, γιατί θα τους σφάξουμε και θα έχουμε και δικό». Και ωρύεται πως κανείς δεν τον ενημερώνει και δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση. Και τι κάνουμε? Ας ιδρύσουμε και ένα νέο οργανισμό τουριστικής ανάπτυξης του νησιού. Μπορεί χειμώνας να είναι ακόμη, αλλά ο καλός ο καπετάνιος στη φορτούνα φαίνεται και το καλοκαιράκι πλησιάζει και τα πελατάκια μας μην τα χάσουμε που θα λυσοκοπάνε για greek ακρογιαλιές και δειλινά.

Και γιατί σας τα λέμε όλα αυτά?

Τη σαπίλα της ντόπιας αυτοδιοίκησης της Λέσβου και της κρατικής διαχείρισης των μεταναστών ουκ ολίγες φορές την έχουμε αναφέρει. Σχεδόν καθόλου δεν εκπλησσομάσαστε πια με το μένος που επιδεικνύουν τοπικοί παράγοντες, αφεντικά και δημαρχαίοι να ξεπλύνουν τους τόπους τους από τους μετανάστες.

Εκείνο που θέλουμε εμείς να αναφέρουμε ξανά είναι πως -μέσα σε όλα αυτά- οι μετανάστ(ρι)ες για ακόμη μια φορά μας κάνουν μαθήματα μαχητικότητας. Την παραμονή της «απεργίας» (άκουσον άκουσον) των αφεντικών, οι μετανάστες εξεγέρθηκαν για ακόμη μία φορά. Τα επεισόδια ξεκίνησαν τα μεσάνυχτα και έσβησαν αρκετές ώρες αργότερα μετά από αστυνομική επέμβαση. Το να έχεις υποστεί όλη αυτή την εξαθλίωση και τη βιαιότητα, αλλά να πολεμάς ακόμη μας δείχνει τους λόγους να είμαστε μαζί τους. Το να εξεγείρεσαι καίγοντας την ίδια σου τη φυλακή μας δείχνει την ελπίδα για μια ακόμη νίκη. Μια νίκη που αφορά όλη την εργατική τάξη. Και τώρα μας δείχνει τον δρόμο με τον τρόπο του το πιο υποτιμημένο κομμάτι της.

Θα το λέμε και θα το ξαναλέμε..σε έντυπα, σε τοίχους και στίχους, στους δρόμους..

Οι μετανάστες είναι αδέρφια ταξικά

[Στο κέντρο κράτησης της Μόριας αυτή τη στιγμή διαμένουν περί τις-τους 7000 μετανάστ(ρι)ες, σε υποδομές για 2500. Οι απελάσεις συνεχίζονται κανονικά*, ενώ αλλαγές πρόκειται να έρθουν και για τα αιτήματα ασύλου μειώνοντας κατά πολύ τα δικαιώματα των αιτούντων. Το προαναχωρησιακό κέντρο της μυτιλήνης μεταμορφώνεται σε μία ακόμη φυλακή υπό τις χειρότερες συνθήκες: εγκλεισμός για όσες-ους έχουν απορριφθεί τα αιτήματά τους για ένταξη σε καθεστώς προστασίας, αλλά και για όσους-ες φτάνουν στο νησί και θέλουν οι μπάτσοι να «τσεκάρουν» τι λογής είναι.]

*Βλέπετε, παρά τις (υπαρκτές) συγκρούσεις με το τούρκικο κράτος, άμα μιλάμε για μεγάλες συμφωνίες και πολλά γκαφρά, γινόμαστε και φίλοι.

Τελικά, ακόμα και το να υπερασπιστείς την σωματική σου ακεραιότητα μπορεί να θεωρηθεί ποινικό αδίκημα, και μπορεί να πληρώσεις πολύ ακριβά το 'λάθος' σου να αμυνθείς απέναντι στον επίδοξο βιαστή σου.

Τα συμπεράσματα αυτά δεν είναι μούρλες δικές μας, αλλά αποφάσεις δικαστηρίων που βγήκαν μέσα στο 2017, εκδικάζοντας τουλάχιστον 3 υποθέσεις γυναικών. Οι τελευταίες προστάτησαν τα σώματά τους επιτιθέμενες στους άντρες, είτε συντρόφους είτε άγνωστους, που προσπάθησαν – ή το έκαναν ήδη από πολύ καιρό- να τις κακοποιήσουν. Δύο μετανάστριες στην Σύρο και την Αθήνα, μια κοπέλα 22 χρόνων στη Κόρινθο, μόνο μια αθώωθηκε. Κι αυτό γιατί ο άντρας που της επιτέθηκε έτυχε να μην πεθάνει, η άμυνα πραγματώθηκε με περισσότερη 'σύνεση' εκείνη τη στιγμή του πανικού, σε σχέση με τις άλλες περιπτώσεις.

Όλες μας αναγκάζομαστε ή θα αναγκαστούμε μελλοντικά να τα βάζουμε με αυτούς που θεωρούν πως ως γυναίκες οφείλουμε να στεκόμαστε ήσυχες όταν ξεσπάνε πάνω μας, να μην αντιδράμε όταν μας επιτίθενται, δεχόμενες την αντρική επιβολή και υποτίμηση, τις εξουσιαστικές συμπεριφορές σαν κάτι φυσικό. Αυτά επιβεβαιώνει και η αστική δικαιοσύνη, και η ελληνική κοινωνία -που θα υπερασπιστεί τον λευκό, οικογενειάρχη, ντόπιο άντρα και αν γίνεται επιχειρηματία, τον οποίο θρέφει με τόσο κόπο- και τα ΜΜΕ, που θα πούνε ότι σε μια τέτοια 'αποτρόπαιη' πράξη άμυνας προβαίνει καμιά επειδή είναι ξένη και απολίτιστη, χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και άρα χαμηλής νοημοσύνης, είναι κοριτσάκι και δεν έχει καταλάβει καλά το ρόλο της.

Με μια βαριά κάθειρξη μας μαθαίνουν ότι αν αποφασίσεις να αντιδράσεις θα είναι βαριές και οι συνέπειες. Γιατί η αυτοπροστασία έχει έμφυλο πρόσημο και δεν είναι για όλους/ες. Ο νόμος, λοιπόν, προβλέπει για εμάς ότι θα πρέπει η 'απάντησή' μας να είναι ανάλογη με την επίθεση που δεχόμαστε ένα γομάρι δηλαδή 100 κιλών που σε γραπώνει, εσύ πρέπει να το χτυπήσεις με δεξί ντιρέκτ, κι όχι με ό,τι μέσο βρεις μπροστά σου προκειμένου να ξεφύγεις. **Δίκαιο!**

Πώς λοιπόν θα σταθούμε απέναντι στο φόβο που μας επιβάλλουν; Αν συζητάμε για τα όσα μας συμβαίνουν με τις συντρόφισσές μας και μοιραζόμαστε τις εμπειρίες μας με τις συναδέλφισσές μας θα καταλάβουμε ότι δεν είμαστε οι μόνες που δέχονται καθημερινά

ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟ ΣΤΟΥΣ ΣΕΞΙΣΤΕΣ...

βία σεξιστική, η οποία παίρνει μορφή και μέσα στην οικογένειά μας, στη δουλειά, ακόμα και μέσα στις συντροφικές ή φιλικές μας σχέσεις. Έτσι, θα ξέρουμε ότι το να προστατεύουμε τα σώματά μας και να επιτιθόμαστε στη θέση που μας επιβάλουν ως γυναίκες είναι μονόδρομος. Γιατί θέλουμε να κυκλοφορούμε μόνες και ας μην μας ανήκουν οι δρόμοι, και θα αγωνιστούμε για να βγαίνουμε έξω τη νύχτα φορώντας ό,τι θέλουμε, να συχνάζουμε σε μισοσκότεινες πλατείες και να αράζουμε με τις φίλες μας τα βράδια σε άδεια πάρκα.

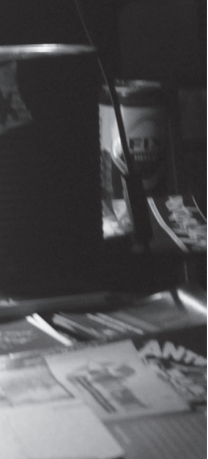
Αυτό που μας προβλημάτισε είναι πώς τα δικαστήρια καταφέρνουν να μετατρέπουν το 'θύμα' (που δέχεται τη σεξουαλικοποιημένη βία) σε 'θύτη'. Και από την άλλη καταφέρνουν και ρίχνουν μπόλικα χρόνια σε έναν μετανάστη που κατηγορείται για βιασμό, ενώ το κοινό θυμάται την αντισεξιστική του ταυτότητα και παραληρεί με τη γνωστή ρατσιστική ρητορική για τους ξένους που τους θέλει φαλλοκράτες και τέρατα αναθρεμμένα στην ανατολή. Η απάντηση βρίσκεται στην ταξική θέση που έχει ο καθείς και η καθεμία σε αυτή την κοινωνία, όσο πιο χαμηλά, τόσο πιο έντονα στέκεται εναντίον σου η κοινή γνώμη και μαζί το δικαστικό σώμα και οι τιμωρίες του. Όσο πιο υποτιμημένος/η, τόσο πιο δύσκολο να υπερασπιστείς τα δίκια σου και τόσο λιγότερο μετράνε η ζωή και τα χρόνια σου. Όπως οι γυναίκες έτσι και οι μετανάστ(ρι)ες, πάντα θα καθίστανται επικίνδυνες/οι και θα οι πράξεις τους/τις θα ποινικοποιούνται πιο εύκολα. Έτσι ποτέ δεν θα έχουν τα ελαφρυντικά που μπορεί να δοθούν σε έναν άντρα 'έλληνα πολίτη', γιατί πάντα θα χαρακτηρίζουν ως εγκληματική την τάξη που αντιπροσωπεύουν αυτοί οι άνθρωποι.

ΜΕΧΡΙ ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

ANTIFA LIVE

“Κοτζάμ αντιφά ομάδα και κάθεστε και κάνετε λαϊβάκια αντί να κυνηγάτε φασίστες”.

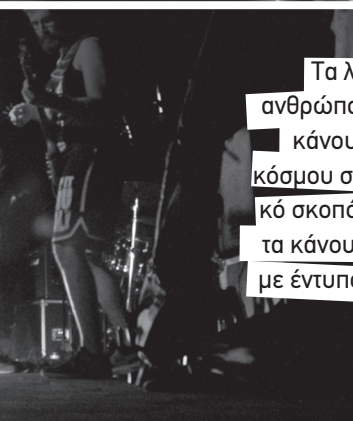
Κι αν δεν το ακούσαμε ακριβώς έτσι, υπάρχει πολύς κόσμος που θεωρεί πως η μοναδική ουσιαστική υποχρέωση μιας αντιφά ομάδας είναι να παίζει κυνηγητό στα στενά. Ότι ο αντιφασισμός είναι ένα μεγάλο ρινγκ, που άμα κάνουμε τους φασίστες να πετάξουν λευκή πετσέτα, τελειώσει, νικήσαμε! Δυστυχώς για μας, ο σύγχρονος φασισμός είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο. Είναι κοινωνική σχέση, είναι οι μικροαστοί που συντονίζονται με το κράτος και κανιβαλίζονται, είναι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, οι μπάτσοι στις πλατείες να κυνηγάνε μετανάστες και πολλά άλλα που έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας να τα λέμε.

Κατ'αυτόν τον τρόπο, η δουλειά μιας αντιφασιστικής ομάδας είναι πολύ ευρύτερη από το να κατεβάξει τα μούτρα φασιστών (το οποίο είναι πάντα χρήσιμο). Κομμάτι αυτής είναι και τα αντιφασιστικά λάιβ που στήνουμε. Και δεν είναι μόνο ότι γουστάρουμε να ακούμε ωραία μουσική, συχνά με στίχους που μας μιλάνε όντως, από ωραίους τύπους και τύπισσες που δεν το παίζουν ντίβες στην σκηνή και όλα αυτά με φτηνή μπύρα.

Είναι ότι με τα λάιβ αυτά φωνάζουμε στο δημόσιο χώρο ότι οι φασίστες, οι μπάτσοι και οι μικροαστοί μαγαζάτορες δεν παίζουν μπάλα μόνοι τους. Ότι εμείς, ένα σύνολο ετερόκλητων εργατικών φηγούρων, δεν θα πουλήσουμε τόσο φτηνά το τομάρι μας και τις πλατείες μας. Γιατί οι πλατείες για ένα μεγάλο κομμάτι από μας είναι ένας ζωτικός χώρος, όπου μπορούμε να επικοινωνήσουμε με τους ομοίους μας και με όρους αισθητά διαφορετικούς από ότι στα μπαρ και τις καφετέριες. Είναι ένα πεδίο σύγκρουσης, και σε αυτήν την συγκυρία που το κράτος προσπαθεί με στρατιωτικούς όρους να διαχειριστεί τους παρανομοποιημένους εργάτες (τους μετανάστες δηλαδή) ο έλεγχος του δημόσιου χώρου καθίσταται προτεραιότητα.

Είναι ότι αυτές οι συναυλίες γίνονται με τον μόνο τρόπο με τον οποίον οι εργατικές κουλουρές μπορούν να αναπνεύσουν ελεύθερα. Έξω στον δημόσιο χώρο ή στα αυτοοργανωμένα στέκια και τις καταλήψεις. Χωρίς αφεντικά να πλουτίζουν από τη δικιά μας έκφραση. Χωρίς κακοπληρωμένους εργάτες να περιμένουν πως και πώς να τελειώσουν το πρόγραμμα τους οι καλλιτεχνάδες, για να πάνε σπίτι τους. Εκεί κανένας δεν έχει ατομικό όφελος αλλά όλοι συμμετέχουν για συλλογικούς σκοπούς.

Τα λάιβ κάνουν και κάτι ακόμα, μας δίνουν την δυνατότητα να βρούμε φίλες και φίλους. Να βρούμε τους ανθρώπους αυτούς, που θα προτιμήσουν μια αυτοοργανωμένη συναυλία. Που τα αντιφασιστικά γκραφίτι που κάνουμε στη γύρω περιοχή θα τα γουστάρουν και δεν θα τους τρομάξουν. Που η πολυεθνική σύνθεση του κόσμου στο λάιβ δεν τους προκαλεί καμία αμηχανία (αλλά το αντίθετο). Είναι πολιτικά λάιβ, γίνονται με πολιτικό σκοπό. Δεν έχουν είσοδο, δεν αποκλείεται η είσοδος σε κανέναν (εκτός από τους φασίστες φυσικά). Για να τα κάνουμε ξοδεύουμε αρκετές ώρες από τη ζωή μας, στήνουμε ήχο, απλώνουμε πανό, βάζουμε τραπεζάκια με έντυπο υλικό, κρατάμε το μπαρ, έχουμε περιφρούρηση καθ' όλη τη διάρκεια του. Είναι γενικά κουραστικό, **αλλά δεν το μετανιώσαμε ποτέ όταν το κάναμε...**

ANTIFA LYRICS

από το τραγούδι "Τράβα εσύ μπρος" της queer πανκ μπάντας ατζιναβωτο φέγι

Ήρθε το καρτί να πάω να υπηρετήσω την πατρίδα
θα γίνω άντρας αν πετάω χειροβομβίδα
θα πάρω τη μορφή του αχιλλέα του επαρτιάτη
Δωδεκάμηνο αν κάνω ετου έβρου το φράκτη

Κανένα έθνος δεν υπηρετώ
Μη εώσω και γίνω ποτέ μου αρσενικό
Αν είναι κανονικό να το παίζω τζι ή τζο
Με φούστα και περούκα θα παρουσιαστώ

Κόντρα παίρνω το μουστάκι
Βάζω εκουλαρίκι με στρασάκι
Σουτιέν λίπстик και μασκάρα
Δίνω στο λοκία μια τρομάρα

Κι οι τρελογιατροί
μου δίνουν απαλλαγή
γιατί είμαι φοβερή
και πάω εκδρομή

[...]

και μη ξεχνάτε...
**Ξύλο στους συμμαθητές
που δηλώνουν
στρατοσχολές
και μπατσοσχολές**

